

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölvizsgálások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Reményeink.

Pécs, 1899. június 14.

A „Kaposvár“ legutóbbi számában a fenti cím alatt egy cikket olvastunk, amely nemcsak a gazdának, de éppen most, a gazdasági kiegyezés küszöbén a politikusnak is megszívlelendő igazságokat s a gondolkodásra érdemes anyagot tartalmaz.

Azzal kezdi a cikkíró, hogy érik a gabona; vagy jobban mondva, most már érnie kellene, mert megnőtt és elvirágzott. A sok májusi eső buja tenyészetet idézett elő, azonban megnevelte a buza-rozsdát. Most is hideg, barátságtalan napok járnak s van miért aggódni, mert hiszen még egy teljes hónap kell hozzá, hogy megkezdhető legyen az aratás. Ha azonban minden jól megy, nagy termés lesz az idén. A természet bőséget mutat, csak el ne pusztítsa a rossz időjárás. A jó termés nálunk sokat, mindent jelent, mert lesz pénz, lesz kereset, lesz üzlet. A pénzfőlöslég sokaknak meghozza a kedvét kényelmi igények kielégítésére és a spekulációra. Most tehát aggodalmas várakozásban telik az idő: vajjon lesz-e szerencsénk?

Azután így folytatja elmélkedését lap-társunk: „Igy kell tapasztalnunk, hogy még mindig csak az őstermelésnél tartunk, annak sikere egyedüli alapja közjólétünknek; a civilizáció magasabb lépcsőfokaira még csak most kezdünk fölkapaszkodni s

múltán sóvárogva tekintünk föl a nagy kultur-népek helyzetére, melyek az ipar, kereskedelem és vállalkozás ezernyi ágazatával emancipálták magukat a föld és időjárás zsarnoki szeszélye alól, jólétüket a gyűjtött tőke és hatalmas iparúzó munka erejére alapították. Nekünk még mindig a szerencsétől kell várnunk mindent; nagyon is a sors kezében vagyunk, önerőnk, munkásságunk gazdag eredményeihez az Isten különös kegyelmére van szükségünk. — *Tehát csak reméljünk! Talán lesz jó időjárás, mely megérleli a gazdagon mutató gabnát, szőlőt, gyümölcsöt.*»

Hát bizony ez a sorsa minden őstermelő országnak. Hasztalan itt minden igyekezet, ügyesség, a haladó kor vívmányainak fölhasználása: a döntő tényező az eredmény biztosításában mindig a felhők járása, a légsúlymérő állása, a természeti erők működése, mely ha kedvező, dől az áldás, de ha ellenünk fordul, pár óra alatt eltemetheti egész évi munkásságunk gyümölcsét, tönkre teheti még oly biztató reménységünk horgonyát. Mert a természet működése független az emberi elme és munka erőfeszítéseitől, nem változtathat azon a legügyesebb technikus, nem a leg-hatalmasabb munkáshad.

Az őstermelő ebben a tekintetben mindig hazardjátékos, még pedig becsületes játékos, a kinek módjában sem áll megkorrigálni a szerencsét. Csakhogy a

játék mindig nagyon ingatag alapja a vagyonosodásnak s innét származik az az első tekintetre sajátságosnak tetsző jelenség, hogy a természettől még oly mostohán ellátott iparúzó államok sokkal ritkább esetekben vannak kitéve az általános inségnek, mint a legtermékenyebb földmívelő országok, hol egy-egy nagy természeti csapás éhínséget képes az iménti jólét helyére ültetni.

Legboldogabb az az ország, hol az őstermelés a kellő harmoniában áll az ipari fejlődéssel, ahol a mezőgazda biztos fogyasztóra talál a hazai iparban, az iparos pedig élelmét és ipari cikkeinek nyers anyagát a hazai őstermelőtől szerezheti be. Ezért oly elpusztíthatatlan Franciaország anyagi ereje, hogy a Németország-nak fizetett óriási hadisarc sem volt képes megingatni, mert természeti kincseinek bősége karöltve jár iparának magas fejlettségével, egyik a másikat támogatja s látja el bőséges segélyforrásokkal.

Természeti kincsekben bővelkedik hazánk is, a kedvező előfeltétel tehát virágzó ipar teremtésére megvan, mert a dűsan termő föld mellé könnyű virágzó ipart teremteni, de bármilyen fejlett ipar sem képes termékeny földet elővarázsolni ott, ahol erről a természet mostohán gondoskodott. De hát minden természeti kincseink mellett, a melyek másutt önmaguk teremtettek volna virágzó ipart, nálunk az ipari

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A ki a halála után áll boszut.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Tárai Giza alig volt még tizenkilenc éves mikor férjhez ment. A felesége lett egy vén embernek, a hatvanéves Goldnernek. Csodálkoztak is sokan ezen a házasságon, mert a Tárai leány nagy szép leány volt, a férje pedig egy kiaszott, szinte elszáradt ember.

Nem is a maga jószántából ment ehhez az emberhez a Tárai leány. A családja erőszakolta rá ezt a házasságot.

Az öreg Goldnerről mindenki tudta, hogy százezrei vannak. Ámbár az öreg nagyon garasos életet élt, mégis kiszivárgott, hogy rengeteg összeget kuporgatott össze.

A Tárai leány meg nagyon szegény leány volt. Mikor aztán az öreg Goldner valami uton-módon megismerkedett vele, a leány családja nem hagyott nyugtot a leánynak. Addig beszéltek neki mindenfélét, míg a leány végre is beleegyezett a házasságba.

A szülei azzal biztatták, hogy még ugyis elég fiatal. Egy-két évet élhet azzal a vén emberrel. Az ugy sem viheti már sokáig. S aztán, ha elpusztul, a leány ura lesz a nagy vagyonnak, a miért érdemes egy kis áldozatot hozni.

Talán így gondolkozott Tárai Giza is, mikor az igent kimondta.

A leány szabad volt. Okos leány volt, nem voltak ábrándjai, nem volt érzékenkedés s szíve nem igen tiltakozott a házasság ellen.

De aztán nemsokára megjött az idő, mikor a leány keserves könnyeket hullatott elhibázott élete miatt.

Az öreg férj eleinte becézgette, kényeztette fiatal feleségét. Nagy cselédséget tartott s megtett mindent, hogy az asszony kényelmen, gond nélkül élhessen.

De ez sem sokáig tartott. Goldnerben felébredt a régi természete, fukarsága, melynek aztán nem tudott parancsolni. Majd minnap egy-egy cselédet bocsátott el. Mikor aztán a felesége e miatt kérdőre vonta, akkor köhögve, rekedtes hangon hordott össze minden kifogást.

— Hja édesem, nem lehet ilyen nagy házat vinni. Nem futja a vagyonból. Nagyon jól tudod, hogy te semmit sem hoztál a házhoz. Aztán eddig nagyon is fényes életet él-tünk, tulságos sokat költöttünk. Ezt helyre kell pótolni. Minek ez a sok kenyérfogyasztó cselédség. Hadd menjenek. Elég lesz itt egy vagy két ember. Azok is elvégzik a munkát s te azért kényelmesen élhetsz.

A fiatalasszony nem szólt azért férjének. Észrevette már férjében a nagy fukarságot, a mely remeg minden krajcárért. Tudta, hogy

ő úgy is hiába ellenezné férje dolgait, az nem hallgatna rá.

Csakhogy a vén ember napról-napra komiszabb lett.

Egyik reggel bement a felesége szobájába. Az asszony még feküdt. Amint észrevette férjét, nem a leggyöngédebb hangon fogadta.

— Ugyan minek köszönhetem ezt a korai szerencsét? — kérdezte az asszony nem minden guny nélkül.

A vén ember egy ideig hallgatott. Fel-alá járkált a szobában. Majd odaállt a felesége ágya elé s kissé izgatott, ideges hangon kezdett beszélni.

— Hm, hm, maga korai szerencséről beszél, mikor már hét óra van. Jó háziasszonynak ilyenkor már a konyhán kellene lennie, hogy a reggeli után lásson.

— Az a szakácsné dolga. Nem vagyok én cseléd, — mondta ingerülten az asszony.

Férje elvörösödött erre a hangra. Valamit akart mondani, de elfogta a köhögés s csak nagysokára jutott szóhoz.

— Nem cseléd, . . ha . . ha . . ha . . ezt jól adja. Talán nagyságos, méltóságos asszony akar lenni, vagy mi? Mintha bizony grófi kisasszony lett volna, nem is a nyomoruságos Tárai leány.

A fiatal asszonyt elfogta a harag erre a hangra. Felemelkedett ágyában s kipirulva, indulatosan válaszolt férjének.

tevékenység még mindig bölcsőkorát éli s alig terjed túl legprimitívebb életszükségleteink helyi kielégítésén, mert balvégzetünk hazánkat egy iparos államhoz csatolta, amely természeti kincsekben szűkölködik s iparának terménybeli szükségleteit önmaga szolgáltatni nem képes.

Ausztria iparának szüksége van egy őstermelő ország terményeire, de szüksége van arra is, hogy ennek az őstermelő országnak a lakossága az ő ipari cikkeinek is biztos fogyasztója maradjon. S ezt a viszonyt nevezik kormányparti politikusaink annak a közös érdeknek, amely Magyarországot és Ausztriát összefűzi: Magyarország nyerterményeinek biztos piaca Ausztria, az osztrák iparcikkek biztos piaca Magyarország; kell-e ennél nagyobb egymásra utaltság s ebből keletkezett érdek-közösség?

Igy azonban csak az beszélhet, aki mostani gazdasági helyzetünket tekinti annak az eszményképnek, a melyen javítani, fejleszteni való nem is lehet; aki beleélte magát abba a tudatba, hogy a végzet Magyarországot örök időkre földmívelő országnak szánta, a melynek mindvégig az marad a rendeltetése, hogy éléskamarája legyen más előrehaladottabb országoknak, a melyek a nekik szolgáltatott élelem és nyersanyag fejében ellátják az emberi kéz és elme finomabb alkotásaival, a műveltebb élet igényelte szükségletekkel s kényelmi eszközeivel.

Mert az emberi nem fejlődési törvényeivel homlokegyenest ellenkező hazugságot hirdet az, aki azt iparkodik elhítni magával és a világgal, hogy abban a gazdaságilag állítólag paritásos, valójában pedig Ausztria anyagi túlsúlyánál fogva alárendelt viszonyban, a melyben a közönség hazánkat fogva tartja, iparunk és kereskedelmünk oly fokra fejleszthető, amely megszünteti Magyarországnak kizárólagos őstermelő jellegét s ezzel emancipálja a természet szeszélyei alól s az intenzív

vagyonosodás és tőkegyűjtés legbiztosabb alapját képező ipari vállalkozás és saját érdekeink szolgálatában álló kereskedelem útjára terelheti.

Iparunknak, kereskedelmünknek emancipálása és a saját természeti kincseinknek idehaza való értékesítése ellenkezik Ausztria érdekeivel, s azért mindaddig, míg gazdaságunk közönsége tart, iparunk csak üveg-házi növényként mesterséges eszközökkel fejleszthető, kereskedelmünk csak az osztrák ipar cikkeinek közvetítésére szorítkozhatik.

Ellenben, ha sikerülne törvényben biztosított önállóságunkat visszaszerezni, meglehet, hogy az átmeneti időszakban őstermelésünk megsínylené az osztrák piac elvesztését, de viszont éppen ez a körülmény szolgálna hatalmas ösztönzésül arra, hogy nyerterményeink számára idehaza teremtsünk biztos piacot fejlődő ipari vállalatok képében.

Csakis így lábalhatnánk ki a pusztas őstermelés primitív állapotából s hozhatnók igazán gyümölcsöző harmoniába a nagy nemzetgazdasági tényezőket: a munkát és a tőkét, a mezőgazdaságot, ipart és kereskedelmet.

Akkor aztán reményeinket nem kellene pusztán a felhők járására s az idő viszontagságaira alapítanunk, mert ennek mostohasága ellen meg lenne a saját iparunk és kereskedelmünk, a mely segítségére siethetne a természeti csapásokkal sújtott mezőgazdaságnak.

A szegényügy rendezése.

— A belügyminiszterium szabályrendelete. —

Pécs, 1899. jun. 14.

A belügyminiszterium a szegényügy országos rendezése tárgyában rendeletet bocsájított ki. Ennek a szabályrendeletnek a lényegesebb intézkedései a következők:

Közsegélyben részesítendőek: A talált,

aztán lassan elkezdett sirni és sirt, zokogott sokáig, keservesen.

Eddig sem szerette azt a vén, beteges embert, de legalább megbecsülte. Most azonban érezte, hogy utálja, gyűlöli lelke minden erejével. Szinte megborzadt attól a gondolatától, hogy tán még évekig kelljen ezen ember oldala mellett élni. De mit tehetett? Hozzá volt köve erős, feloldhatatlan köteléssel. Megnyugodott hát a változhatatlanban s várta türelmesen azt az időt, a mikor lerázhatja magáról ezt a gyűlöletes igát. Csakhogy ez az idő nagyon lassan akart megjönni. A fiatal asszony napról-napra fonnyadt, hervadt, mint a féregrágt virág. Talán még előbb elpusztult volna, mint férje, ha közbe nem jött valami, mi újra visszaadta a fiatal asszonynak tűnedező életkedvét, szertefoszlott reményét.

Egyik nap a fiatal asszony orvost hívott. Egy fiatal, kedves ember jött az asszonyhoz, ki megvizsgálta. A fiatal orvos aztán gyakrabban jött. Később majd mindennap.

Az öreg Goldner kezdetben rossz szemmel nézte az orvos gyakori látogatását. Arra gondolt, hogy mennyi sok pénzbe kerül majd ez a sok orvosi vizit.

Csak akkor nyugodott meg, mikor a fiatal orvos kijelentette, hogy ő nem kér semmit látogatásaiért. Ő tanumányozza a fiatal asszonyt, kinél valami különös betegséget állapított meg.

A vén ember elhítte. Féltékeny nem volt

valamint a hatóságilag elhagyottnak nyilvánított hét éven felüli gyermekek; a kórházi vagy gyógyintézeti ápolásban nem részesülő betegek; a kórházakban, vagy gyógyintézetekben való ápolásra nem minősített, valamint az ezekből elbocsátott gyógyíthatatlan betegek; nem közveszélyes elmebetegek, továbbá az ártalmatlan hülyék, siketnémák, vakok, nyomorékok.

Minden község a közsegélyre szorultak segélyezésének, gondozásának és ellátásának módja és mérve tárgyában egy éven belül — jelen szabályrendelet korlátai között — a helyi viszonyoknak megfelelő szabályrendeletet alkotni köteles.

Minden község az ott tartózkodó közsegélyre szorultakat — illetőségükre való tekintet nélkül — minden év végén pontosan összeírni, róluk törzskönyvet vezetni és az időközben közsegélyre szorulókat a törzskönyvbe esetről-esetre pótlólag felvenni köteles. A törzskönyvbe való felvétel előtt a közsegélyre szoruló egyén családi és illetőségi, valamint a hozzátartozók vagyoni viszonyainak felderítése végett az illető, vagy hozzátartozói a községi előjáróság útján jegyzőkönyvileg kihallgatandók és a kihallgatás eredménye a törzskönyvbe bevezetendő.

A törzskönyvbe felvett idegen községi illetőségűek illetőségének megállapítása végett a szükséges lépések azonnal megteendőek.

A törzskönyvbe felvett egyének közsegélyezése iránt a községi előjáróság (rendezett tanácsú városok polgármestere, törvényhatósági városok rendőrkapitánya, székesfővárosi kerületi előjáróság) sürgősen intézkedik.

A községi előjáróság eljárása ellen emelt felszólalás esetén a főszolgabíró határoz.

Közsegélyre szorultak gondozása és ellátása a községek anyagi helyzete és a helyi viszonyok figyelembe vételével, a közsegélyre szorultak testi és szellemi állapotától, személyes körülményeitől és különleges bajától függ.

A hét éven aluli gyermekek gondozásáról belügyminiszteri rendelet értelmében az illetőségi község által átvett, valamint a hét éves koron túl talált és hatóságilag elhagyottnak nyilvánított gyermekek ápolásáról, eltartásáról és neveléséről a község mindaddig, de legfeljebb 14 éves korukig gondoskodni köteles, míg a gyermeket testi és szellemi fejlődése arra minősíti, hogy saját erejéből tarthatja fenn magát.

A gyermekek gondozásánál azok vallás-

s nem törődött azzal, ha a felesége meg az orvos egész délutánokat töltötték együtt. Pénzbe nem kerül, gondolta magában, s legalább az asszony nem betegeskedik annyit s nem kell mindig a patikára fizetni.

Ebben igaza volt a vén zsgorinak. Csakhogy a fiatal asszony nem a beszédett piluláktól nyerte vissza arca rózsás üdeségét, életkedvét, hanem egészen mástól.

A doktor ur szép fiatal ember volt, aki értett is az asszonyok nyelvén. A Táray leány meg eddig nem igen ismerte, hogy mi az a szerelem. Nem csoda tehát, ha csakhamar megszólalt a szíve.

A fiatal orvos képe napról-napra jobban belevésődött a lelkébe. Az asszony kezdetben tán maga sem tudta, mi az, ami úgy fogva tartja a lelkét? Csak azt érezte, hogy valami csendes, jóleső boldogság szállja meg a lelkét, mikor a fiatal férfi mellette volt.

Egyszer aztán bevallotta magának, hogy szereti az orvost. Nem ijedt meg ettől a fölfedezéstől. Azt hitte, hogy joga van a szerelemhez, hisz eddigi élete ugyanis csak nyomorúság, örökös gyöttrődés volt.

Csakhogy az ébredező, erősödő szerelemmel nőtt a kínos gyötrelme is. Napról-napra jobban érezte, mennyire elviselhetetlen neki ez az élet.

Férje mindig komiszabbul bánt vele! Örökös szemrehányás, zaklatás volt az élete.

— Talán bizony sértegetni akar! Igazán nem értem magát! Minek hányja a szememre a szegénységemet; hát én varrtam magamat a nyakába?! Nem maga könyörgött, kért, rimánkodott, hogy a felesége legyenek! És én elég örült voltam, hogy fiatal életemet ide kötöttem egy vén zsgorihoz, ki talán még azt akarja hogy cselédje legyen!

— Ha . . . ha . . . ha . . . — kacagott föl a vén ember valami bántó, beteges hangon. Mit gondol hát asszonyom, hogy minek vettem el! Talán hogy azt az egypár megtakarított garasomat elpazarolja. Rosszul számított. A vén Goldner nem ostoba ember . . . Tudja meg hát, hogy igenis azt akarom, hogy a cselédem legyen, . . . hogy ápoljon, gondozzon s ne csak uraskodjék. Nem azért lett a feleségem, hogy azt a sok cselédnépet tartsam mellette. Tessék főzni, mosni, dolgozni . . .

Az asszony idegesen kacagott föl. A vén ember annál ingerültebben beszélt tovább.

— Tudja meg, hogy ma reggel elbocsátottam a szakácsnét is. Azért asszony, hogy tegye a dolgát. Egy cseléd untig elég. Otthon még annyi sem volt. Azért nagyon is óhajtom, . . . nem, — parancsolom, hogy vége legyen az uraskodásnak. Nekem nem dáma, . . . hanem asszony kell, ki megfogja a dolgot. Megértett?

A vén ember nem várta be felesége válaszáat, hanem kisietett a szobából.

Az asszony egy ideig utánna nézett, —

erkölcsi nevelésére is kiváló figyelem fordítandó.

Mihelyt valamely gyermeknél közellátás szüksége áll elő, a községi előjáróság (rendezett tanácsú városok polgármestere, törvényhatósági városok rendőrfőkapitánya, székesfővárosi kerületi előjáróság) a gyermeknek gondozás végett vagy valamely arra való egyénnél (családnál), vagy valamely árvaházban elhelyezése iránt azonnal intézkedni s a mennyiben gyám kirendelésének szüksége forog fenn, eziránt az illetékes gyámhatóságot azonnal megkeresni köteles.

A közellátásra szoruló gyermekek szegény-, dolog- vagy toloncházban s általában oly helyeken, hol a gyermek erkölcsi megromlás veszélyének van kitéve, átmenetileg sem helyezhetők el.

Közellátásra szoruló gyermek magán-gondozás végett csak oly egyénnél vagy családnál helyezhető el, kinek, vagy melynek egészségi, erkölcsi és lakásviszonyai megfelelők.

Magánfelek kötelesek arra törekedni, hogy a gondozásukra bízott gyermek az általuk tűzött foglalkozást elsajátíthassa.

Erősebb gyermek lehetőleg oly mesterség tanulására adandó, melyben a gondozó részéről ingyenes ellátásban részesül.

Azon magánfeleknek, kik a gyermeket az országos alap terhére kifogástalanul gondozták, a gyermeknek községi költségen tovább tartására elsőbbségi igényük van.

A tartásdíjakat a község (város) képviselőtestülete állapítja meg.

Rossz erkölcsű és javíthatatlannak mutakozó gyermekeknek javító-intézetbe való elhelyezése végett a belügyminiszter közbejárása veendő igénybe.

A községre szoruló gyógyítható betegek, valamint az ideiglenesen munkaképtelenné vált terhes nők rendszerint a legközelebbi kórházba, vagy gyógyintézetbe szállítandók.

Amennyiben ez ki nem vihető, az illetők gondozásáról és ellátásáról a község intézkedik.

A kórházban vagy gyógyintézetekben leendő ápolásra nem minősített, valamint az innen elbocsátott gyógyíthatatlan betegek, végül a nem közveszélyes elmebetegek, ártalmatlan hülyék, siketnémák, vakok, nyomorékok állandó betegségük, illetőleg testi fogyatkozásuk miatt állandó gondviselést és állandó eljárást igényelnek.

A községre szorultak eltemetéséről

Sőt a vén ember már azzal gyanúsította, hogy meglopja, csak hogy a családját dughassa.

Rettenetes volt a fiatal asszony élete. Nem tudta magába zárni a sok keserőséget s egy ízben elmondta a fiatal orvosnak mindazt a sok nyomoruságot, a mit neki tűrnie kell.

— Látja kedves doktor, — mondta az asszony — ez az én sorsom. Más asszony az én koromban boldogan éli világát, nekem pedig csak keserőség, örökös zaklatás jutott részemül. Pedig úgy epedek csak egy kevés boldogságért, hisz fiatal vagyok. Nekem is vannak álmaim, titkos, édes ábrándjaim, melyek talán soha sem valósulhatnak meg.

A férfi kiérezte az asszony szavaiból a titkolt, vágyakozó, erős szerelmet. Közélebb lépett a fiatal asszonyhoz s kissé elfogult, lassu hangon beszélt hozzá:

— Giza — először szólította így — ne beszéljen teljesületlen vágyakról. Ne szomoriton, ne ejtsen kétségbe. Tudja, éreznie kell, hogy szeretem. Mondja, hogy szeret s én elhárítok minden akadályt az utjából.

Az asszony remegve hallgatta a férfi szavait. Elfelejtette minden eddigi szenvedéseit s csak az járt az eszében, hogy ő még boldog lehet ezzel az emberrel,

Engedte, hogy a férfi csókolja, ölelje. Ugy beszélt hozzá szerelmes, lázas szavakat.

— Szeretlek édes, a tied vagyok. Csak arra kérlek, ments meg ettől az utálatos embertől.

való gondoskodás a tartózkodási község feladatát képezi.

A községelyezés költségeinek fedezéséről minden község, a községi szegényalap esetleges jövedelmeinek felhasználásával, évi költségvetésében gondoskodik.

A községelyben részesülők gondozásának ellenőrzése a gondozó község előjáróságának kötelessége, mely ezzel az előjáróság valamelyik tagját felelősség terhe mellett megbizza.

A községelyben részesülők felügyelete oly községben, hol e feladatra műveltebb egyén önként vállalkozik, erre bízandó.

A községi községelyezés miként gyakorlásának főfelügyelete az egészségügyi és közigazgatási felettes hatóságok szigorú feladatát képezi.

A községelyezés gyakorlásáról a törvényhatósági joggal felruházott városok a belügyminiszterhez, egyéb községek a vármegyei törvényhatósághoz minden év végén részletes jelentést tesznek.

H i r e k.

Pécs, 1899. június 14.

Pécs bombázása.

Holnap lesz ötvenéve, hogy 1849. június 15-én reggel félnyolc órakor félrevert harangok tudatták Pécs város lakosságával, hogy a rácok megkezdték a város ostromát.

A rác hadsereg fegyvereinek csillogását már lehetett látni a déli országot hegymagaslatán, a mint jöttek a felgyújtott és kirabolt Turony községből.

A város maga pedig minden vezető nélkül állt a veszély előtt. *Scitovszky* püspök régen Bécsben volt; *Majthényi* főispán és a honvédség két nappal előbb hagyták el a várost, melybe ugyan a folytonos csatározások alatt a falvakból összesereglett vagy tízezer ember, de ezek is inkább fosztogattak, mint a védelemre tettek volna valamit s a támadás előtti napon elhúzódtak a veszély elől a városból, vissza a falvakba. Épen tisztujítás lévén, sem a régi, sem az új tisztikar nem mert rendelkezni s a rémület a legnagyobb fokra hágott.

Es inkább menekülésre gondoltak a férfiak is, mint a védelemre. Hanem a különben elcsigázott és a megyében folyt csatározásokról átvonuló ellenséges hadaktól eléggé

Az az utáletas, vén ember meg éppen akkor lépett a szobába. Látta, mint csókolja, öleli egymást a két fiatal teremtes.

A vén ember nem csinált jelenetet. Felkacagott olyan vérfagyasztó, gyűlöletes kacagással és szinte nevetve beszélt a fiatalokhoz, kik sáppadtan, remegve álltak előtte.

— Bravó doktor úr — mondta a vén ember — ezt jól csinálta. Ugy látom, hogy a feleségem egészen meggyógyult. Milyen szép piros az arca. Azt hiszem, többé nincs orvosra szüksége s azért nagyon óhajtanám, ha az orvos ur többé nem lépne át a küszöböt. Ajánlom magamat!

Az öreg odamutatott az ajtóra. Az orvos megértette. Kifelé indult. Az asszony is utána akart menni, de az öreg megfogta.

— Maga itt marad. Magának majd parancsolok, érti?! És fogadom, hogy még megemelegeti a mai napot azzal a másikkal együtt. Hiába spekulálnak az én halálomra. Jó volna a pénzem, ugy-e, hogy aztán élhetnének gond nélkül, turbékolva? Hát csak írja meg a doktorjának, hogy hiába számít az öreg Goldner pénzére. Abból nem kap egy fabatkát sem. Tudom, hogy akkor majd vége lesz a nagy szerelemnek is!

— Nem igaz, — kiáltott föl a megkínzott asszony — azt hiszi, hogy mindenki oly hitvány, mint maga, kinek csak pénz kell. Az az ember szeret engem, neki csak én kellek, nem a maga pénze.

megsanyargatott város asszonyai nem vették el bátorságukat és seprőkkel, meszelőnyelekkal felfegyverkezve állták el a külvárosokban a kijáró helyeket s férfit egyet sem engedtek ki a városból.

A piac persze tele volt emberekkel; akinek fegyvere volt, elvitte magával s a nép a papnövédeket is kényszerítette a szemináriumban, hogy kardot kössenek a város védelmére. A piacról a sereg kivonult a város védelmére a siklósi országuton a kőhidhoz, a hol ma a Höfler-gyár van, de természetesen minden taktika nélkül álltak ott fel mintegy ezren.

Mikor azonban a rác katonaság löni kezdett s tizennégy ember elesett, a tömeg megfutamodott minden ellenállás nélkül. Egypárt elfogtak közülök a rácok s még a helyszínén agyonlőtték őket. Az ellenség ezután, úgy reggeli félkilenckor, ágyuival kezdte a várost lövöldözni s a siklósi és malom-utca végéig előnyomulva, ott egypár házat felgyújtott.

A város ágyúzása mintegy két órán át tartott s a rácok hat ágyuja ugyancsak bőmből folytonosan. Sokszor célba vették a belvárosi templomot, melybe több ágyugolyó be is hatolt s erősen megrongálódott a templom, melyben a miséző pap abbagyva miséjét elmenekült. A lyceum-épületet is érte egy lövés, éppen akkor, mikor *Pleiner* tanár távcsővel nézte egy ablakból az ellenség garázdálkodását. A halpiac keleti szegletén levő ház tetejét szétrombolta egy löveg s az ágyugolyó a ház falába befalazva még ma is látható.

A papnövédenél eközben ismét egy sereg ember jött össze és akart a rácok elé menni. A megfutamodott első csapattal azonban a gyár-utca végén — hol akkor a cukorgyár volt — találkozáván, szétverődött s nagyrésze kimenekült a városból Dombóvár felé. És menekült mindenki, a ki tudott, míg végre a rácok két órai ágyúzás után beszüntették az ostromot.

Ekkor *Haas* Mihály, belvárosi plébános (később püspök), *Schnechen* báró nyugalmazott őrnagy és *Müller* Ferenc, városi tanácsos követségbe mentek az ellenséghez, hogy a városért könyörögjenek.

Barotha őrnagy, az ellenség vezére, »Fünfskirchner Hunde« címmel titulálta meg a tiszteletreméltó bátor férfiakat s kijelentette, hogy öt nap alatt 200 ezer forint sarcot kér a várostól, különben halomra fogja lövetni.

— Majd elvállik, — mondta az öreg — csak legyen türelmük kibőjtölni a halálot.

Pedig nem nagy türelem kellett hozzá. Alig pár hét múlva ágynak dőlt a vén ember.

A felesége ápolta. Hiába, csak asszony volt, kinek meg volt az érző szive. Egész nap a férje mellett volt s nyugodtan tűrte annak a kifakadásait.

Utolsó óráját élte már az öreg Goldner. Az asszony ott ült mellette sápadtan, kimerülve a sok éjjelezéstől. Észrevette, hogy az öreg nagyon rosszul van. Odahajolt hozzá s halk hangon kérdezte:

— Mondja öregem, még most se hívassak orvost, vagy papot?

A vén ember felnyitotta szemeit s alig hallható hangon válaszolt:

— Nem kell semmi. Csak egyre kérem . . . azaz parancsolom, ha majd végem lesz, az íróasztalom fiókjában talál két levelet. Egyik a magáé, a másik az orvosé, azé a . . .

Többet nem tudott mondani. Feje lehanyatlott s az öreg megszűnt élni.

Az asszony nem felejtette el szavait. Odament az íróasztalhoz, melynek fiókjában ott volt a két levél. A fiatal asszony a magáét elolvasta. Csak ennyi volt benne:

— Hogy tisztában legyen a helyzettel, tudtára adom, hogy semmim sincs. Összes pénzemet elosztogattam utolsó napjaimban. A miért velem vesződött, a takarékpénztárnál letettem a számára ezer forintot. Azt hiszem

De a városba nem vonult be, mert félt, hogy honvédség rejtőzik itt és a nép törbe csalja rácaival együtt az éjszaka folyamán. Ehelyett pihenőt tartott és seregével az este közeledtével elvonult Siklós felé.

Igy elmúlt a vész a város felett; a kimenekült lakosok visszatérhettek elhagyott otthonukba a kiállott rémület után.

Napirend 1899. június 15-én.

Naptár: csütörtök, június 15. — Róm. kath.: Vid. — Prot.: Creszceusz. — Görög-kel. (jun. 3.) Lucia. — Zsidó: Thamusz 7. — Nap két 4 óra 5 perckor; nyugszik 7 óra 55 perckor. — Hold két 11 óra 31 perckor délelőtt; nyugszik 11 óra 55 perckor éjjel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő és eső várható.

Értekezlet a városházán d. u. 3 órakor a belvárosi templom ügyében.

— **(Csaták napja.)** Holnap lesz ötven éve, hogy a rácok serege megtámadta Pécsét, mikor már a szabadságharc emberfeletti küzdelmeiben kifáradt maréknyi honvédséget az ellenséges vad hordák kezdték mindenféle visszaszorítani. De nemcsak Pécsét, Mohácson is lejátszódott ugyancsak 1849. június 15-én a szabadságharc egy kis epizódja. E nap Mohácson is nagyon »meleg« nap volt, amikor ágyudörgésben, vészharangozásban, emberhalálban, a császári sereg durvaságában elég részük volt az akkori mohácsiaknak. Legpoetikusabb része azonban a napnak az volt, midőn két bátor honvéd egy egész ellenséges csapat előnyomulását megakadályozta. A csaták napján holnap gondoljunk kegyelettel mindnyájan a szabadságharc névtelen félisteneire, kik vértük árán szereztek vissza s védtek ötven évvel ezelőtt azt a szabadságot, melyet ma — ötven év után — a törpe epigonok oly édeskevessé tudnak megbecsülni!

— **(A honvédelmi miniszter diszpolgári oklevele.)** Báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszter diszpolgári oklevelét a város küldöttsége folyó hó 19-én (hétfőn) fogja a miniszternek Budapesten átnyújtani. Majorossy Imre polgármester ma felhívást intézett a városi törvényhatósági bizottság ennyi elég lesz a kelengyére. Hozományra ugy sincs szüksége. — Goldner. —

Az asszonyt lelke mélyéig sértette ez a cinizmus. Már-már azon gondolkodott, hogy az orvos levelét el sem küldi. De aztán eszébe jutott a halott kívánsága. Elküldte a levelet.

Az öreg Goldnert eltemették s a fiatal özvegy magára maradt. És a csendes magányban úgy várta, úgy leste, hogy majd jön egy ember, ki vigasztalni fogja s megédesíti óráit. De hiába várt. Végre is irt az orvosnak. Csak ennyit:

— Azt hiszem, tudja, hogy szabad vagyok. — Giza. —

Másnap megjött a válasz. Egyszerre két levél is egy borítékban. Az egyik az öreg Goldner írása volt.

— Doktor ur, kívánok boldogságot. A feleségemnek hagytam ezer forintot lakodalmi költségre. A többi pótolja a nagy szerelem.

A fiatal asszony széttépte a levelet. Utálat fogta el a lelkét ennyi gonoszság fölött.

Aztán az orvos levelét futotta át. Az is rövid volt, de elég hosszú arra, hogy tönkre tegye a szegény fiatal asszony minden boldogságát, minden fakadozó reménységét.

Csak ennyi volt a levélben:

— Tudom, hogy szabad s azt is tudom, hogy szegény. Eppen azért lemondok hajdani látogatásaim díjáról, melyet kedves férje elfejtett kifizetni.

Az öreg Goldner megboszulta magát.

Deér.

tagjaihoz, hogy a küldöttségben minél számszámban vegyenek részt s e szándékukat a polgármesternél mihamarább jelentsék be.

— **(Elhunyt plébános.)** Lausz Mihály viljevoi plébános életének 55-dik évében meghalt. Az elhunyt 32 éves áldozár volt s viljevoi plébánossá 1886-ban neveztetett ki. Temetése tegnap ment végbe nagy részvét mellett.

— **(A belvárosi templom restaurálása.)** A polgármester holnap (csütörtökön) délután 3 órakor a városháza közgyűlési termében tartandó értekezletre hívta ma egybe a város építészeti bizottságának és a törvényhatósági bizottságnak tagjait. Az értekezlet célja lesz a belvárosi templom restaurálásának, illetve a templomkupola stilszerű kijavításának tárgyalása.

— **(A Kath. Kör nyári táncestélye.)** A pécsi Katholikus Kör folyó hó 26-án (hétfőn) saját helyiségeiben nyári táncestélyt rendez a kör tagjai számára. A táncestély kezdete este félkilenc órakor lesz.

— **(A párisi nemzetközi kiállítás.)** Az 1900. évi párisi nemzetközi kiállítás már április hó első felében nyilván meg, figyelmeztetjük a magyarországi kiállítókat, hogy a kiállítási tárgyaknak a szabályzat értelmében legkésőbb 1900. évi február hó derekáig a helyszínén kell lenniök és hogy ennél fogva a tetemes időt igénylő szállítások már a folyó év december havában fognak megindulni. A kiállítóknak tehát saját érdekükben igyekezniök kell, hogy a kiállításra küldendő tárgyaikkal minél előbb elkészüljenek, illetve azokat a folyó évi november hó 15-től december hó 15-ig terjedő időközben, — a mennyiben a szállításról nem gondoskodnak közvetlenül, — a m. kir. kormánybiztosságnak rendelkezésére bocsáthassák. A szállítás, csomagolás stb. részleteiről az egyes kiállítók külön szabályzat útján kellő időben tájékozást fognak nyerni.

— **(Börtönvizsgálat.)** Ma délelőtt 11 órakor tartotta meg a megyei és városi együttes börtönvizsgáló bizottság Simonffy János és Egry József közös elnöklése alatt a kir. ügyészségi fogházban a szokásos vizsgálatot. A bizottság Zsolnay György kir. főügyész helyettes kalauzolása mellett először is a tantermet tekintette meg, hol éppen folyt az oktatás és több teljesen analfabéta korában bekerült rab olvasási próbájából a tanítás sikeres voltáról győződött meg. A főügyész helyettes humánus gondolkozásáról és tevékeny ügybuzgalmáról tesz tanuságot, hogy a fogház földmives lakói számára szőlőművelési tanfolyamot tartatott, a mely kitűnő eredményt mutatott fel, most pedig selyemtenyésztési tanfolyamot szándékozik berendezni. Megtekintette ezután a bizottság az egyes zárkákat, a melyek mind tágas, világos, tiszta szobák s lakóik netáni panaszaik iránt megkérdetve, panasza sem a bánásmód, sem az élelmezés ellen, de egyéb tekintetben sem volt egyiknek sem. Mindegyik rab pontosan tudja szabadulása napját s így azt maga is ellenőrizhetvén, nem fordulhat elő börtönben feledés esete. Még a kórtermeket és a konyhát vizsgálták meg, mindenütt a legszigorubb rendről és kifogástalan tisztaságról győződve meg. A konyhának tűzveszélyes gerendás mennyezete s a kórtermek rozoga padlózata esett csak kifogás alá s a bizottság jegyzőkönyvbe vette, hogy a konyha nádolt

és vakolt mennyezettel, a kórtermek pedig új padlózattal volnának ellátandók. Egyébként pedig a tapasztalt rend, fegyelem és tisztaság fölött teljes megelégedését és Zsolnay György főügyész helyettesnek mindezekért köszönetét jegyzőkönyvileg fejezte ki a bizottság.

— **(A gör-kel. püspök elutazása.)** Bogdanovics Lucian, budai görög-kel. püspök, kinek városunkban tegnap tett látogatásáról bőven irtunk, a ma reggeli nyolc órai vonattal Pécsről elutazott. A püspököt a megyéspüspöki palotából kíséretével együtt udvari fogatok vitték ki a pályaházhoz, hová a megyéspüspök képviselőjében Walter Antal kanonok kísérte. A püspök, kinek kíséretében a titkárja, Csambra István, szentszéki jegyző és Jagits József, orsz. képviselő voltak, Budapestre utazott.

— **(Titokzatos halál.)** Vinkovcén titokzatos haláleset tartja izgalomban a lakosságot. A napokban egy ottani szállodába szállt dr. Dálnoki Adolf fogorvos, a ki nemrégén költözött Zomborból Ujvidékre. A fogorvost másnap reggel holtan találták szobájában. A rögtön megindított vizsgálat folyamán kiderítették, hogy dr. Dálnoki, a ki nagyfoku ideg-bajban szenvedett, morfiummal megmérgezte magát. Dálnoki ugyanis álmatlansága ellen morfiumot használt és valószínű, hogy véletlenül a szokottnál nagyobb adagot vett be, a mi aztán halálát okozta.

— **(Választók jegyzéke és a kuriai bíraskodás.)** A belügyminiszter rendeletet küldött a központi választmányoknak, melyben tudokra adva a kuriai bíraskodás életbeléptetését, elrendeli, hogy mindazokat, a kik egyébként a választásra jogosultak, adóhátralékuk ellenére is a jövő évi választói névsorba fölvegyék. Utasítja továbbá a belügyminiszter a választmányokat, hogy — régebbi rendelete értelmében — a külön jegyzékbe foglalt adóhátralékos választókat a július ötödikén közszemlére teendő névsorba okvetlenül belevegyék.

— **(Esernyőben utazott.)** Guth József morvaországi csavargó a napokban végigjárta Ó-Falu községet és összeszedte az esernyőket azon ürügy alatt, hogy majd azokat kijavítja. A csaló ember azonban az esernyőket a szomszéd falvakban eladogatta s így hiába várták az ó-falusiak esernyőiket. A csendőrségnek tudomására jutott Guth József esernyőkben utazása és őt el is fogta.

— **(Rejtélyes dráma.)** Nápolyban egy fiatal ember megölt egy fiatal nőt s aztán öngyilkossá lett. Az esetben belekeverték egy tekintélyes bécsi család nevét is, de úgy látszik, teljesen jogosulatlanul. A fiatal pár, a melyet mindenki házaspárnak nézett, a minek önmagát is mondta, a Digold szállodában szállt meg. A fiatal ember Kieszielovszki Ottónak és magyarnak mondta magát. Egészen szerényen, visszavonultan éltek és a hét végén csak 82 lira volt a számlájuk. Kieszielovszki — ez bizonyára álnév — kijelentette, hogy másnap fog fizetni, mert checquet kell beváltania; másnap azonban nem hagyták el a szobát. Tompa zörej hangzott ki onnan, a mely csakhamar megszűnt. Utóbb a szállodatulajdonos nyugtalankodni kezdett, kopogtatott és minthogy senki sem felelt, betörtette az ajtót. A nőt átlőtt szível és a jobb halántékán tátongó sebbel holtan találták az ágyán. Kísérője az ágy alatt feküdt holtan. A szobában a nő szőke hajának kitépett csomóit találták; ez és az a körülmény, hogy

össze volt karmolva, arra enged következtetni, hogy a nő ellenszegült. A férfinél 4 osztrák fillért, egy üres erszényt, egy Fiumében készült kettős arcképet és egy katonai utlevelét találtak, a mely az 1875-ben Bécsben született báró Andrián-Werbung Lipót nevére szolt. Most már igaz, hogy Bécsben él egy Andrián-Werbung Ferdinánd nevű nyugalmazott miniszteri tanácsos, a ki az embertani társulat elnöke és kiváló geologus, ennek fiát Lipótnak hívják és 1875-ben született, de egyéves önkéntes és tegnap este még az atyjánál volt. A rejtélyes dráma hőse nyilvánvalóan ellopta a katonai passzust, a melyet a fiatal bárónak mint önkéntesnek, meg kellett szereznie.

— **(Városi rendkívüli közgyűlés.)** A városi törvh.-bizottság szombaton, folyó hó 17-én, délelőtt 10 órakor rendkívüli közgyűlést tart. A rendkívüli közgyűlés tárgya lesz: a honvédelmi miniszter rendelete és a tanács javaslata a katonai gyakorlótér kérdésének végleges elintézése tárgyában.

— **(Nyaralótelep Pécssett.)** Schlauch Imre építész ajánlatot adott be a város építési bizottságához, hogy az indóház-ut melletti telkén tizenhét nyaralót építtet s kérte az építési engedély megadását. A bizottság tegnap délutáni ülésében tárgyalta az ajánlatot s az építési engedély megadását javasolta, a a következő feltételek mellett: a telken két utca nyitandó, az alsó 9 méter a felső 12 méter széles s ez utóbbi közforgalmi utul is fog szolgálni. Az utcák beburkolását, légszuszivilágítással és vízvezetékekkel való ellátását a város fogja eszközölni s a vállalkozó megbizatik ez utcáknak a Batthyányi-utcával leendő összekötése iránti terv kidolgozásával. Mindezek

fejében Schlauch köteles mind a tizenhét nyaralót felépíteni. A bizottság e javaslatát a Tanács legközelebb fogja tárgyalni s a nyaralótelep építési tárgyában még az e havi közgyűlésnek előterjesztést fog tenni.

— **(A szerelmes bosszúja.)** Ármuth Ferenc dombóvári kereskedő házában Koch Betti nevű cseléd van szolgálatban, aki Lich Henrik nevű szabólegényvel szerelmi viszonyban élt. A leány szíve egyszerre aztán elhidegedett a fiatal ember iránt és más legényre vetette a szemét. Az ily módon kiutasított szerelmes Lich azonban nem hagyhatta ezt a dolgot — ablakbeverés nélkül. Ugyanis még egyszer elment hűtlen kedveséhez, de zárt ajtóra talált. Ez annyira felbőszítette a szerelmes legényt, hogy bosszúságában a konyhaján levő ablakokat beverte az esernyőjével. A csendőrség a szerelmes csendzavarót letartóztatta és ellene közcsend- és közbiztonság ellen elkövetett kihágás címén panaszt emelt a dombóvári járás szolgabíróhivatalánál.

— **(Körözött gyilkos.)** A zürichi rendőrség körözvényben értesítette a főkapitányságot, hogy Kleihenne Berta zürichi 38 éves varrónőt szombaton délelőtt lakásán meggyilkolva találták. A tettes, akinek eddig nem tudtak a nyomára akadni, megfojtotta áldozatát és azután egy vasszerszámmal összezúzta a fejét. A jelek arra mutatnak, hogy a gyilkos dulakodás közben magát is megsebezte és ruháit is összevérezte. A rendőrség megtette a szükséges intézkedéseket.

— **(A város építési bizottsága)** tegnap délután 3 órakor Herbert János gazdasági tanácsos elnöke alatt a városháza gazdasági tanácstermében ülést tartott. Az ülésen résztvettek: Rauch János főmérnök, Csirrer Elek dr. főorvos, Csizmadia Géza helyettes rendőrfogalmazó, mint az ülés jegyzőkönyvének vezetője, továbbá Dobszay Antal, Egrý József, Ruepprecht Nándor és Wachauer Károly bizottsági tagok. Az ülés a következő építési engedélyek megadását hozta javaslatba: Marovics György, Katalin-utca 9. szám; Szekeres János, hegyalja-dűlőt; Ziffermayer Ede és neje, Ferenciek-utcája 17. szám; Unger János, Kálvária-utca 37. szám; Kruják István, Rigoder-ut; Dorner János, Tettye-u. 4. szám; Koncsicska István, Péter-utca 7. szám; Schwabach Zs. G., siklósi-utca 14. szám; Schönwald Regina, Tettye-utca 5. szám; Laudon János, mezőszél-utca 9. szám; Haksch Károly, Jókai-tér 7. szám; Emrich József, pécsváradi országút; Steinbach Mihály, Ágoston-utca 66. szám; Hamedli Gyula, Király-utca 21. szám; Troll Ferenc, káptalan-utca 6. szám és Ujfalussy László, Petőfi-utca 9. szám alatt lakóházak építése, illetve kibővítése tárgyában.

— **(Tizenhat éves férj.)** Van egy hivatalos okmány, a melynek kivételes nőszülési engedély a neve. Olyan esetekben szokták ezt kiállítani házasodni akaró legényemberek számára, a mikor vagy katonaság, vagy egyéb komoly ok áll az esküvő útjában és mikor a hatóságnak jogában van indokolt esetben megengedni, hogy a szerelmes legény ne várokozzék tovább, ha már nem tud. E fajta kivételes nőszülési engedélyért folyamodott a hatósághoz egy suhanc. Elmondja őszintén, hogy ő még csak — tizenhat éves, de nem

— Ki küldte önt? — szakította félbe szavait Alice visszautasítóan.

— Valaki, a ki maga a becsületesség és a kit ön, ha csak futólag is, ismer: doktor Vaughan. Már évek óta barátságban vagyunk egymással s az ő kérésére jöttem ide.

— Mért küldte önt? — kérdezte Alice még mindig bizalmatlanul tekintve az idegen nőre.

— Mert félti önt.

— Engem? Miért?

— Attól fél, hogy ön nem tudja, kinek kíséretében jött tegnap ide.

Alice elpirult.

— Mit akar ön ezzel mondani? — kérdezte hevesen.

— Hogy ön nem ismeri se a jellemét, se a foglalkozását annak az embernek, a kinek gondjaira bízta magát — hangzott a komoly válasz.

Mintha kigyó csipte volna, ugrott föl hirtelen Alice.

— Micsoda joga van doktor Vaughannak ahhoz, hogy engem ön által legjobb barátom ellen igazgasson? — kiáltott. Ha majd többet akarok felőle tudni, mint a mennyit tudok, majd megkérdem őt magát. A mit mások mondanak, azzal nem törődöm.

— Még akkor se, ha ezek bebizonyítják önnek, hogy ön lejtő szélen áll, a melyen az élete, a lelki nyugalma van veszélyben?

— Nem! — szolt Alice dacosan.

Girardné résztvevően nézett a felhevült leányra.

— Látom, ön haragszik rám — mondta komolyan — és mégis, ha annak is vagyok kitéve, hogy haragját még jobban magamra zudítom, mégis egy kérdést inté-

— Orvos? — töprengett magában. Vajjon ki lehet? Holnap majd megkérdem Luciantól, hogy ismeri-e. Holnap? Mit hoz reám a holnap . . .

Lefeküdt. Elaludt — s nem is sejtette, hogy hosszú időre az az utolsó éjszakája, a melyet keserűség és szív-fájdalom nélkül álmodott át.

Rettentő óbredés.

Mialatt Perth Alice nyugodtan aludt, vak bizalommal egy férfit iránt, a kit alig hat hete ismert, ez a férfi egy elegánsul berendezett teremben ült, egy hölgy oldalán, a kiről az első pillanatban meg lehetett látni, hogy mozgalmas életet folytatott. Kétségen kívül szépség számba mehetett: vörösösen szőke haja, csodálatosan szép teint-je és ragyogó szemei voltak. Weston Cora Bostonnak ismert alakja volt: a hire nem a legjobb: mindenki tudta róla, hogy egyszerű kalandornő és hogy elszédített udvarlónak pénzén akar meggazdagodni.

Davis Luciannal már több év óta volt gyöngéd viszonya: Davis volt az egyedüli, a ki iránt bizonyos vonzalmat érezett; oly érzelmet, a melyet el akart nyomni, már annyira, a mennyire önző természetétől kitellett.

Röviddel ezelőtt Cora egy vén bolondot, a gazdag Thompson bányatulajdonost, fölöttébb szemérmetlen módon fosztotta ki. A becsapott öregnek azonban végre is kinyitlak a szemei s hogy a haragja elől meneküljön, Cora Európába vitorlázott. Rövidre rá azonban titokban visszatért, mert egyáltalán nem volt kedve hozzá, hogy multjának sikerekkel gazdag színterét elhagyja. Sürgönyözött Davisnak, hogy fontos beszélni valója van vele s

bir a szívével, van már menyasszonya is, egy évvel fiatalabb ugyan, mint ő, azonban nem kevésbé szerelmes és alig várja, hogy egybe kelhessenek. A megyeházi urak persze megmosolyogták a romantikus kérvényt, a melyben olyan sok a jóizü, fiatalos szerelem, de aztán léltre tették az elintézett akták közé s így a nagyon szerelmes suhanc nem lesz tizenhat éves férj.

— **(Pályázat.)** A kaposvári kir. törvényszéknél egy birói állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a kaposvári törvényszék elnökéhez.

— **(Névmagyarosítások.)** Kiskoru *Deutsch* Gyula szegzárdi illetőségű, aradi lakos vezetéknévénél *»Dénes«*-re és *Neuschl* Géza m. kir. kulturmérnöki irodasegéd-tiszt, pécsi lakos, valamint kiskoru fiai, Géza és Ferenc vezetéknévénél *»Neszmély«*-re kért átválttatása belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— **(Uj vásárok.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Somogy vármegye területéhez tartozó Lengyeltóti községben évenként március hó 10-én és október hó 10-én — egyelőre helypénz-szedés nélkül — országos kirakó és állatvásár tartassék.

— **(Himen.)** *Murányi* József, a főrendiház hivatalnok, június 18-án tartja esküvőjét Laskó baranyamegyei községben *»Acs«* Saroltával.

— **(Házi szarka.)** *Bravic* Anna cselédeleányt ma reggel éppen akkor csipte nyakon egy rendőr, mikor egy brillánskövű mell-

tűt akart egy ékszerésznek eladni. Kitűnt aztán, hogy a leány a mellűt urnőjétől lopta, a kinél szolgálatban állt. A rendőrség a tolvaj leányt — a ki kocsolai illetőségű — letartóztatta és átkísértette az ügyészség börtönébe.

— **(Ha a triumvirátus megszaporodik.)** Ismert verekedő triumvirátust képeznek *Póla* József, *Nyúl* János és *Kertész* János, akik már sok dolgot adtak a rendőrségnek utcai botrányok miatt. A nyughatatlan vérű suhancokhoz most negyedik társul *Bácsik* Alajos is beállt; természetes tehát, hogy a megszaporodott kompániának még nagyobb kedve kerekedett verekedni. Rögtönöztek is egyik külvárosi utcában tegnap este olyan verekedést, melyért bevitték őket a rendőrségre s most ott pihen babérain az egész tisztos kompánia.

— **(Szerelmi bánat.)** *Illés* Mari tamási születésű 20 éves cselédeleány szerelmi bánatában Budapesten a Kálvária-téren lugkóoldattal megmérgezte magát. A borzasztó mérreg annyira összeégette belső részeit, hogy a mentők sulyosan megsebesülve vitték a Rókus-kórházba.

— **(Est a szerelem tevő.)** Ma délelőtt egy kis parázs verekedést rendeztek a piacon *Kail* Miklósné és *Balázs* Mária. Az első kezdte a verekedést, képen tisztelven *Balázs* Mária, a ki természetes rögtönösen elégtételt vett magának a sértésért s ebből olyan ribillió támadt, hogy ha a rendőrség közbe nem lép, talán vér is folyt volna. De így nem folyt vér s a rendőrséghez bekísért

verekező amazonok azt hozták fel a csetepaté okául, hogy egyugyanazon férfibe szerelmesek s a szerelem tevő, hogy egymást elakarták verni. A vallomásukról felvett ily értelmű jegyzőkönyvet a rendőrség majd átteszi a járásbirósághoz, hogy az adjon nekik elégtételt.

— **(Alakuló közgyűlés.)** A pécsi állami-, megyei-, városi- és közzintézeti hivatalos *»Önművelődési Köre«* folyó hó 18-án (vasárnap) d. u. 3 órakor a pécsi jót. nőegylet helyiségeiben (Deák-utca 10. sz. a.) tartja alakuló közgyűlését. Az alakuló közgyűlés tárgya lesz az alapszabályok felolvasása és egyéb intézkedések.

— **(Összeöklözött kincsek.)** A boxoló sportművészet sem utolsó foglalkozás már nemcsak mint sport, hanem mint keresetforrás. Legalább egy amerikai sportújság néhány beszédes adattal szolgál erre nézve. És nemcsak az ugynevezett hivatásos boxolókról van szó, a kik valami színpadon állandó foglalkozásként üzi az ökölvívást, hanem az ugynevezett sampion-boxolókról, a kik csak nyilvános versenyekben lépnek a nagyközönség elé, első helyen áll *Bob Fitzsimmons*, a világbajnok, a ki néhány perc alatt vagy 300 frtot szerzett. A mikor legyőzhetetlennek tartott vetélytársát, *Jem Corbett*et legyőzte, megnyerte a kitűzött díjat, 11.000 font sterlinget, azonkívül külön fogadásokkal nyert 11.000 font sterlinget. A legnagyobb összeg, a melyet *Corbett* egyszerre kapott, tizenhatezer font sterling volt, *George Dixon*, egy néger boxoló kétszázhatvannyolc versenyben vett részt és egész pályáján egy milliónál többet keresett össze. Egy délafrikai boxoló alig kilenc perc alatt kétezer font sterlinget szerzett. *Pedlar Palmer*, az angol sportvilág bálványozott kedvence megelhetett utóbb nyereségeinek ka-

ez, dacára a késő éjjeli órának, fölkereste, miután rossz lelkének legujabb áldozatát, a szegény *Perth Alicet* biztos helyre tette.

— Látod, *Lucian* — mondta *Cora* s visszadölt a támlásszékre, vékony ujjával cigarettát sodorva — rövid időre most visszahúzódva, a mig a vén tökfilkó, *Thompson* megnyugszik s az egész dolog feledésbe megy. Nem ajánlhatnál valami nyugodt helyet, a hol én ez idő szerint kiadós foglalatosságra találhatnék?

A »foglalatosság« szót jelentős mosoly kíséretében ejtette ki.

Davis pár pillanatig gondolkodott.

— Hm — mondotta azután — én tudnék neked valót, de ott egy erényes, fiatal özvegy szerepét kellene játszaniod.

— Ha kifizeti magát, mért ne? — szólt könnyedén *Cora*.

— No jó, hát hallgass ide!

Aztán nagy tájékozottsággal adott elő egy tervet, a mely őt magát is egyre jobban érdekelte. Azt tervezte, hogy *Arthur John*t, *Oakley* birtokosát *Cora* hálózába csalja s összehoronálja vele.

— Miután *Arthur* meglehetősen öreg, kiélt és szivbajos ember — fejezte be tervezgetéseit *Davis* — nagy kilátásaid lehetnek arra, hogy rövid idő alatt örököse leszel.

— Nincsenek közeli rokonai?

— De igen; — egy jómódu nővére s egy mostoha lánya, a kit azonban gyűlöl s a ki most ép megszökött hazulról. Ha ügyesen kezded a dolgot, mindent rád fog hagyni. Én természetesen lehetőleg állandóan a közeled-

ben maradok s ezért legjobb lesz, ha mint a te fivéred fogok szerepelni.

Cora vigan kacagott föl.

— Igazán zseni vagy, édes *Lucian*. Azt hiszem, a sok kis hadjárat között, a melyeket együtt folytattunk, ez nem lesz az utolsó.

— Ha a te kezeckéd viszi a játékot, szépek legszébbje, — felelte *Davis* udvariasan — akkor biztosak lehetünk a fényes sikerben.

Üzleti modorban beszéltek meg tovább terveiket s mire a hajnal pirkadott, *Davis* elkísérte *Corat* *Bellair*-be, a mely *Oakley*-nak legközvetlenebb szomszédságában volt. Ott a község egyetlen fogadózában helyezte el nővérét, özvegy *Termer* asszonyt.

Két órával később újra *Boston*ban volt, utban *Pehr Alice*, könnyenhívő áldozata felé, a ki, azt hitte, teljesen hatalmában van. De számításán kívül hagyta a sorsot és számításán kívül ismeretlen utitársát, dr. *Vaughant*.

A délelőtti órákban, mialatt *Alice* lázas türelmetlenséggel várt *Lucian*jára, egy asszony jelentette be magát nála. *Giradné*nak mondta magát; harminc éves lehetett, szelid, sötét szemei és fölöttébb szimpatikus vonásai voltak, a melyekről azonban a mély gond nyomait lehetett leolvasni.

— Bocsánat kisasszony, — kezdte bizalomgerjesztő hangon — ha nem csalódom, ön az a fiatal hölgy, a ki tegnap este ide érkezett. Talán tolokodásnak fog ön előtt látszani, hogy én, ön előtt teljesen idegen nő, önt fölkeresem, — mindazáltal az ügy, a mely idehozott, fontos és —

mataiból. Dick Burge három sikerült ökölcspásért vagy tizezer forintot tett zsebre. A leg-rövidebb ökölviadal tizenhat percig tartott. A győztes csak egyszeri találással végzett ellenfelével és ez ezernyolczszáz forintot jelentett. Nem is olyan szokatlan, hogy egyes ökölvívőknek ötven-hatvanezer forint jövedelmük van esztendőnkint és azért nincs is olyan sok dolguk. Persze ezen a pályán is vannak hajótörtek, csalódottak, a kik sok reménnyel indulnak neki a jövőnek, hanem már az első alkalommal, a mikor próbára kerül a képességük, kudarcot vallanak. Hanem a kinek sikerült bizonyítania első fellépése alkalmával, hogy csakugyan ért a dolgához, annak az ölébe csak úgy dülnek a kincsek.

— **(Gyermekgyilkosság.)** Megirtuk annak idején, hogy Bányatelepen egy trágyadombon folyó hó 5-én egy csecsemő hullájára akadtak, mely mellett egy kosár és egy ruhadarab feküdt. Az orvosi boncolás, mivel a hulla már feloszlásnak indult, a halál okát nem tudta konstatálni s csak annyit állapított meg, hogy a csecsemő jól ki volt fejlődve s így nagyon kétségessé vált, hogy nem élve jött volna a világra. *Schultz* Ferenc rendőrkapitány erélyesen fogott hozzá a nyomozáshoz, a melyben ma teljes eredményt ért el, bár a nyomozásnál semmi fonál sem vezetett. Egyetlen adat az volt, hogy tudomására jutott a kapitánynak, miszerint *Jellinek* Jánosné szül. *Asmann* Katalinnál még május 17-én szülési fájdalmak mutatkoztak, szülésznő járt is nála, de hogy gyermeke született volna, azt ki sem látta. Az asszonyt kihallgatta a kapitány, a ki azt vallotta, hogy szülési fájdalmi dacára gyermeke nem született. Azonban tanukat is hallgatott ki a kapitány, kik igazolták, hogy az asszony a jelzett napon nagy nyögések között lement a pincébe s mikor feljött, később a kis fiát küldte le valamiért, de a fiu ijedten szaladt fel a pincéből azzal, hogy ő nem mer lemenni, mert a pincében valami fehérét lát, a mi úgy nyöszörgő, mint a kis gyerek. Ez a nyöszörgő fehér valami a csecsemő lehetett, kit az anyja lent hagyott a pincében s az ott éhen vészett el. Hulláját aztán — valószínűleg — az asszony ura hetek mulva azon a trágyadombon akarta elásni, hol a csecsemőt megtalálták. A mellette talált ruha egy kis vánkoshuzat volt, melyről a tanuk azt állították, hogy ahhoz hasonlót láttak egyet *Jellinek*éknél. A rendőrkapitány erre egyes rendőri fogással élve, váratlanul megjelent *Jellinek*éknél s ott házkutatást tartván, meg is találta a ruha mását, mely teljesen abból a szövethől való volt s egyik vége fekete, a másik vége fehér cernával volt bevarrva, mint a talált bűnjelnél. Ez elég bizonyíték volt a gyanuba vett asszonymnak bűnösségére s a kapitány le is tartóztatta és ma a bűnjelekkel és vizsgálati iratokkal együtt átkísértette a pécsi királyi ügyészség fogházába.

— **(Szabad-e a női szakaszban dohányozni?)** Erre a kérdésre nem olyan könnyű megfelelni, mint az ember az első pillanatban gondolja. Egy belga vasut-társaság igazgatótanácsa egyáltalán nem tudta eldönteni ezt a kérdést. Löwenben ugyanis a multkoriban egy csinos fiatal hölgy beszállott a vonat egyik női szakaszába s miután ott kényelmesen elhelyezkedett, cigarettára gyújtott, mit sem törődve utitársnőinek felháborodásával. Hiába tiltakoztak a szakasz többi utasai, a cigarettázó hölgy nyugodtan kijelentette, hogy a női szakasz csupán csak annyiban különbözik a többi szakasztól, hogy ide fér-

fiaknak belépni nem szabad s így neki joga van cigarettázni. A legközelebbi állomáson feljelentették a cigarettázó hölgyet, a kinek az esete ilyenformán a vasuti igazgató-tanács elé került. Az igazgató-tanács fél napig tartó vita után kijelentette, hogy nem dönti el a fontos kérdést, ellenben azután minden női szakaszban kifüggesztett egy jelzőtáblát, a melyre az lesz írva, hogy: »A dohányzás e szakaszban tilos.«

— **(Valamely élvezeti cikk izének előnyei)** annak bizonyára egyedül-megkülönböztető tulajdonságai. Mert az élvezésnél a garatunk az ur, neki kell átengednünk a bennünket kielégítő jóízlet megteremtését. Ezen körülményből magyarázható pl. a babkávénak manapság oly általános elterjedése, melynek sajátságos illata hizeleg szagolószerünknek és a mely megszokás folytán nélkülözhetetlennek látszik, dacára annak, hogy behozatala óta orvosok és higienikusok a legerélyesebben óvnak ellene. Ha tehát már most lehetséges ezen megszokott izletingert megóvni és mégis az előmozdító kávé-italt készíteni, úgy azt kell hinnünk, hogy senki, de különösen egy háziaszszony és anya sem fog habozni azt hasznára fordítani. És tényleg *Kathreiner* Kneip-maláta-kávéja, mely a babkávét élénkítő izének előnyeit a házi maláta egészségileg oly értékes tulajdonságaival teljes mértékben összeköti, ezen körülménynek köszöni oly gyors elterjedését és általános kedveltségét. Családi kávé gyanánt kitűnőnek jelezhető és bizonyára ott is, a hol oly nagy előnyei még eddig ismeretlenek maradtak, a legrövidebb idő alatt be fog vezetni és mint a babkávét legízletesebb pótléka és mint egyedül megfelelő, egészséges pótszer fog elismertetni. Mégis ügyelnünk kell arra, hogy mindig csak a valódi *Kathreiner*-féle *Kneip*-maláta-kávét az ismert eredeti csomagokban, a »*Kathreiner*« névvel és sohasem másképp csomagolt, vagy nyitva kimért árut használjunk.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1899. június 14. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 56.2 (emelkedő.)

Hőmérsék = 11.4 °C

> maximuma : 24.8 °C

> minimuma : 10.8 °C

Párányomás : 7.0 mm.

Relatív nedvesség : 70.

Felhőzet : 6° Cirr — strat W-ről.

Szélirány s erő : —

Csapadék 24 órai : 1.6 mm. ●

Hőemelkedés, változó felhőzettel.

Dr. *Uziner*.

Törvénykezés.

§ Csődbe került földbirtokos. A szegvárdi királyi törvényszék *Szeniczey* Ákos paksi földbirtokos ellen a csődöt elrendelte. Csődbiztos dr. *Sonnenwend* Frigyes, törvényszéki bíró, tömeggondnok dr. *Roth* Zsiga, paksi ügyvéd, helyettese dr. *Beöthy* Károly, szegvárdi ügyvéd. Igénybejelentési határidő június 31-dike; fölszámolási határnap augusztus 23-dika.

§ Nyolcvan krajcárért hat havi börtönre. *Szarkándi* Sándor csarnótai lakos ma 80 krajcár eltulajdonítása miatt állott a pécsi kir. törvényszék büntető tanácsa előtt. Egy holdvilágos éjjelen *Petike* Sándor utszéli csárdájának nyitva felejtett ablakán bemászott a csárdába és onnét 80 krajcár értékű szivart és kifliket tulajdonított el. Tette azonban kitudódott és ezért ma vonták felelősségre. A

pécsi kir. törvényszék tekintve azt, hogy *Szarkándi* Sándor lopás büntette miatt már két ízben is büntetve volt, ma hat havi börtönre ítélte. A vádlott felebbezett.

§ Szerencsétlenségű pisztolylövés. *Dobszay* Sándor karancsi lakos, mezőőr egy új pisztolyt szerzett be, mert az új mezőrendőri törvény a mezőrendőröknek a puska használatát tiltotta és a pisztoly beszerzését rendelte el. *Dobszay* az új pisztolyt *Benedek* Sándor kertjében ki akarta próbálni, ámbar figyelmeztették, hogy a hiába való lövöldözésnek szerencsétlen vége lehet. *Dobszay* azonban tovább lövöldözött és a szerencsétlen véletlen folytán *Folk* Margit 7 éves kis leányt bal combján keresztül lőtt. A leány szerencsére 2 heti gyógykezelés után baját kiheverte. *Dobszay* ma könnyelműségeért 14 napi fogházra ítélték, de ő az ítéletet megfelebbezte.

§ Kiütötte a szemét. *Tisztli* Henrik lovász-hetényi lakos a Nádasról Pécsváradra vezető országuton ügetett kocsijával. Hazafelé menve, *Trabert* Boldizsár folyton az ő kocsija mellett hajtott, addig-addig, míg *Tisztli* Henrik *Trabert* egyik lovát a kocsiruddal horzsolta. A szekér majd fölborult és a kocsikarambol véres véget ért. A két atyafi összeveszett és verekedésre került a sor. A szóvita hevében *Tisztli* Henrik ostorával úgy vágott végig *Trabert* Boldizsár fején, hogy jobb szeme menten kifolyt és örök életére nyomorékká lett. *Tisztli* Henriket a pécsi kir. törvényszék büntető bírósága ma 9 hónapi börtönre ítélte. A vádlott az ítéletet megfelebbezte.

§ Sikkasztás vádja. *Diamant* Ignác fakeskeredő egyik ügynökét sikkasztás miatt feljelentette. *Diamant* azt állította *Schwarcz* Lipót alkalmazottjáról, hogy a nevében beszédett pénzekekről hűtlenül számolt be és öt 48 frt 48 krral megkárosította, illetőleg a nevezett összeget elsikkasztotta. A mai végtárgyaláson azonban kiderült, hogy már november 22-én végleg leszámoltak és a sikkasztás eshetősége nem foroghat fenn. *Schwarcz* Lipótot felmentették, *Diamant*ot pedig követelésével polgári perutra utasították.

TÁVIRATOK.

— **A kiegyezési paktum.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A függetlenségi párt ma délelőtt értekezletet tartott, melyen *Kossuth* Ferenc ismertette *Szell* Kálmán tegnapi bizalmas közlése alapján az osztrák kormányval kötött kiegyezési paktumot, mely a lejárat határidők tekintetében módosítja a magyar pártközi egyezményt. A párt határozatilag kimondta, hogy e módosítással a pártközi paktum kötelező erejét nem tartja megsemmisültnek, annak törvényerőre emelését rendkívüli eszközökkel nem gátolja, de fentartja már a paktumban kikötött azt a jogát, hogy a javaslatot, mint a párt programjával ellenkezőt, a képviselőházban megvitathassa.

A szabadelvűpárt ma délelőtt 11 órakor tartott értekezletén a *Szell* Kálmán által előterjesztett kiegyezési megállapodásokat egyhangulag, tüntető helyesléssel elfogadta.

A képviselőháznak délutáni egy órakor kezdődő ülésére úgy az ülésterem, mint

a karzatok zsufolásig megteltek. Széll Kálmán a kormány tagjaival zajos éljenzés közben foglalta el helyét.

Az ülés megnyitása után Széll Kálmán mély csöndben ismertette eljárását a kiegyezési javaslatok sorsa iránt folytatott küzdelemben, a melyben *politikai és magánbecsületét kötötte a pártközi egyezmény érvényesüléséhez.* E zajos éljenzéssel fogadott kijelentés után ismertette az osztrák kormányral létesített megállapodásokat s az ennek megfelelő javaslatát.

Széll javaslatának fővíványai, hogy **Magyarország a külfölddel kötött ama kereskedelmi és vámszerződéseket, a melyek határozott lejárattal nem bírnak, önállóan felbonthatja és ha Ausztria a javaslatok bármely pontjára nézve a viszonyosságot pontosan be nem tartaná, az egész kiegyezés érvénytelenné válik.**

A javaslat előterjesztését a Ház folytonos tetszése követte s utána *Kossuth Ferenc, Ugron Gábor és Rakovszky István elismerésüket fejezték ki Széll Kálmánnak magatartásáért.*

— **Öngyilkos kereskedő.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Girgl* üvegnagykereskedő ma a váci-utcában a negyedik emeletről levetette magát s rögtön szörnyet halt.

— **Az új francia kormányelnök.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A „Journal de Paris” jelentése szerint *Poincaré* elfogadta a köztársaság elnöke által neki felkínált megbízatást a kormányalakításra.

Laptulajdonos

Felelős szerkesztő

SZAUTTER GUSZTÁV

PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF

kiadó.

Hirdetések.

Hirdetmény!

Vb. **Schön Károly** csődtömegéhez tartozó és a pécsi 1024. sz. betétben felvett,

a Mór-utca 6, és József-utca 23-ik számú lakház és udvart, kis kertecskével

képező ingatlan, Pécsen, a kir. Törvényszéknél, az árverési szobában: **1899. évi augusztus hó 12-én d. e. 10 órakor,** nyilvános árverésen eladatni fog. Venni szándékozónak további felvilágosítással szívesen szolgálók.

Pécsen, 1899. június 11-én.

Dr. Toldi Béla
ügyvéd, tömeggondnok.

PSEHOFER J. vértisztító labdaccai,

azelőtt „**általános labdacok**” név alatt; mely utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacok csodás hatásukat ezerszeresen be nem bizonyították volna.

Évtizedek óta ezen labdacok általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitűnő háziszerekből készlet nem volna található. Számtalan orvos által ezen labdacok háziszereül ajánlottak minden oly bajoknál, melyek a **rossz emésztésből és székrekedésből** erednek, mint **epe-szavarak, májbajok, kólika, vértolulások, aranyér, béltétlenség** s hasonló betegségeknek. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak **vérszegénység** s az abból eredő bajoknál is: így **sápkórnál, idegességből származó fejfájásoknál** stb. Ezen vértisztító labdacok oly könnyen hatnak, hogy a legcékelyebb fájdalmat sem okozzák és ennek tolytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül is bevehetőek.

Ezen vértisztító labdacok csakis a **Pserhofer J.-féle az „Arany birodalmi almához” címszett gyógyszerárban Bécsben, I., Singerstrasse 15. szám alatt** készíttetnek valódi minőségben s egy 15 szem labdacot tartalmazó tartalmazó doboz ára **21 kr.** Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazatik, **1 frt 05 krba** kerül. Az összeg előzetes beküldésénél bérmentes küldéssel együtt: **1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 krba** kerül.

NB. Nagy elterjedésük következtében ezen labdacok a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánoztatnak; ennek következtében kéretik **csakis** Pserhofer J.-féle vértisztító labdacokat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyek használati utasítása a Pserhofer J. névalírással, fekete színben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással, vörös színben van ellátva.

A számtalan hálairatból, melyet a labdacok fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, aki ezen labdacokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893 április hó 30-án.

Tisztelt Pserhofer ur!

Legyen oly szives és küldjön nekem ismét 15 tekercset az ön fölülmulhatlan vértisztító labdacsaiból utánvétellel. Fogadja ez uton is a legmélyebb köszönetemet labdaccai csodahatásáért. Maradok teljes tisztelettel

Pawlistik Ferencz, Köln, Lindenthal.

Hrasche, Földnik mellett, 1887 szept. hó 12-én.

Tekintetes ur!

Isten akaratát volt, hogy az ön labdaccai kezeim közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom: **En gyermekágyban meghűltem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az ön csodálatraméltó labdaccai engem nem mentettek volna meg.** Az Isten áldja meg önt ezért ezerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacok engem is tökéletesen ki fognak gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak. Knificz Teréz.

Bécs-Újhely, 1887 november 9-én.

Mélyen tisztelt ur!

A legforróbb köszönetemet mondom ezennel Önnek 60 éves nagynéném nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és vízkórságban, már életét is megunta, melyről egyébként le

is mondott, midőn véletlenül egy dobozt kapott az ön kitűnő vértisztító labdacsaiból s azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult.

Legfőbb tisztelettel Weinzettel Josefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1893 márcz. 27.

Tekintetes ur!

Alulírott ismételen kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitűnő labdacsaiból. El nem mulaszthatom legnagyobb elismerésemet kifejezni ezen labdacok értéke felett és azokat, a hol csak alkalmam nyílik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálairatom tetszés szerinti használására önt ezennel felhatalmazom.

Teljes tisztelettel Hahn Ignác.

Gotschdorf, Kolbach mellett.

Szilézia, 1886 október 8-án.

T. ur! Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdacsaiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csak is az ön csodálatos labdacsaiknak köszönhetem, hogy egy gyomorhajótól, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacok nálam sohasem fognak kifogni s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, vagyok

tisztelettel Zwickl Anna.

Bernhardi alpesi-fű liqueur, Bernhard W. O.-tól Bregenzben. $\frac{1}{2}$ üveg 2 frt 60 kr., $\frac{1}{4}$ üveg 1 frt 40 kr., $\frac{1}{8}$ üveg 70 kr.

Amerikai köszvénykenőcs, gyors és biztos hatása, legjobb szer minden köszvényes és csúzos bajok, u. m.: gerincagybántalom, tag-szaggyatás, ischias, migraine, ideges fogfájás, főtájás, fülzsaggyatás stb. ellen. 1 frt 20 kr.

Angol csodabalzam, Pserhofer J.-től, egy üv. 50 kr.

Fagybalzsam, Pserhofer J.-től. Évek óta a fagyos tagokra és minden idült sebre mint legbiztosabb szer elismerve. 1 köcsög 40 kr. Bérmentve 65 kr.

„Stoll”-féle Kolapraeparatumok, kitűnő szer gyomor és bélbetegségeknek.

Kola-elixir vagy bor, 1 liter 3 frt, fél liter 1 frt 60 kr. $\frac{1}{4}$ liter 85 kr.

Golyva-balzsam, Pserhofer J.-től, kitűnő szer golyva ellen, 1 üveg 40 kr., bérmentve 65 kr.

Élet-esszencia, (prágai csöppek), Pserhofer J.-től, megrontott gyomor, rossz emésztés és mindennemű altesti bajok ellen kitűnő háziszser. 1 üveg 22 kr. 12 üveg 2 frt.

Utifüvedv, Pserhofer J.-től, egy ált. ismert kitűnő háziszser hurut, rekedtség, görcsös köhögés stb. ellen. 1 üvegecske 50 kr., 2 üveg bérmentve 1 frt 50 kr.

PSEHOFER J.

gyógyszerész „zum goldenen Reichsapfel”
Bécs, I., Singerstrasse 15.